

tionen bedst er istand til at bedømme, og dets Afgjørelse derfor udelukkende er henlagt til Administrationen, saaledes synes det Samme at frembyde sig som den naturlige Regel med Hensyn til Spørgsmaalet om, naar de trufne Foranstaltninger atter bør hæves. Det forekommer Flertallet, at der ikke har været tilstrækkelig Grund til at begrænse Administrationens Myndighed i saa Henseende og dermed tillige at oversføre en Del af Ansvaret til Rigsdagen, i hvert Fald ikke i det Omfang, Bestemmelsen fører med sig. Flertallet tror at burde fraraade dennes Bibeholdelse, forsaavidt angaar Foranstaltninger, der træffes i Henshold til Affnit 2. I. (til Sikkring mod andre Sygdomme end Pest). De henhenhørende Forskrifter ere i det Væsentlige de samme som de, der findes i den nuggældende Lov af 1ste Mai 1868, der ikke kjender til en saadan Myndighed for Rigsdagen, hvorhos de ere saa lidet generende for Samferdselen, at der ikke synes at være Grund til til dem at knytte en saa extraordinær Bestemmelse. Noget anderledes stiller det sig med Hensyn til Foranstaltninger efter Affnittets II. (Karantæne mod pestagtige Sygdomme) og de sig dertil knyttende Foranstaltninger efter dets III. (Indførselsforbud) og IV. (Paabud om Sundhedspas). Naar det sjældne Tilfælde maatte indtræde, at der træffes Sikkerhedsforanstaltninger mod Pest, ville disse nemlig i Reglen være saa omfattende og lægge saadanne Hindringer iveien for Samferdselen og

Handelen, at der turde være mindre Betænkelse ved at tillægge Rigsdagen Myndighed til atter at hæve dem, saameget mere som Foranstaltningerne altid paa Grund af de med dem forbundne store Udgifter ville nødvendiggjøre en Sammenarbeiden mellem Regjering og Rigsdag, ved hvilken der dog vilde gives denne Leilighed til at udtale sig om de udstedte Anordninger og til at gjøre sine Beslutninger afhængige af sin Opfattelse om disses Nødvendighed.

I Henshold til Foranstaaende skal Flertallet tillade sig at stille det nedenstaaende Ændringsforslag.

Mindretallet (Tørgensen), der ikke har kunnet dele de af Flertallet fremsatte Indvendinger mod § 12, Stykke 2, skal tilraade Lovforslagets uforandrede Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Ændringsforslag

af Flertallet:

Til § 12.

I Stykke 2, Linie 2, forandres „denne Paragraf“ til: „dette Affnits II, III, og IV“

C. N. Hansen.

Tørgensen.

Rump,

Luxen.

Ordfører.

Cederfeldt og Simonsen var fraværende ved denne Erklærings endelige Vedtagelse.